

РЕШЕНИЕ

№ 2187

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 21.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10898** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

- Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.220, ал.1 от Закона за митниците (ЗМ).
- Образувано е по жалба на „Бесте партнърс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], срещу Решение № 32-197212/26.05.2023г. на директор на Териториална Дирекция /ТД/ „Митница Б.“, с което:
- определя се митническа стойност за стока - 1 брой употребяван пътнически автомобил- катастрофирал марка М., модел б, тип б, дата на първа регистрация 01.01 2015, цвят сив, работен обем 2500, шаси № JMIGJIV59F1219032 в размер на 9 175.32 лв., като възниква вносно митническо задължение на датата на приемане на митническата декларация, а именно 14.04.2020г.
 - определя се вносно митническо задължение в размер на 917.53 лв.
 - на основание чл.55, ал.1 от ЗДДС се определя данъчна основа при внос по смисъла на чл.16, ал.1 от ЗДДС- 10092.85лв., като на датата на възникване на митническото задължение възниква и задължение за ДДС, а именно 14.04.2020г.
 - определя се задължение за ДДС в размер на 2018.57лв.
 - вземане под отчет на стоката по МД и досъбиране на вносно мито в размер на 697.53 лв. и досъбиране на ДДС в размер на 1534.57лв., като се определя на „Бесте партнърс“ ЕООД задължение като длъжник за доплащане на посочените суми.
 - определяне на 10-дневен срок на длъжника за заплащане на сумите, считано от връчване на решението, както и начисляване на лихви за забава върху задълженията .

В жалбата се оспорва определена митническата стойност на процесния автомобил и изключване прилагането на договорната стойност, като жалбоподателят счита за неправилно приложението на разпоредбата на чл. 74 от Регламент на ЕС № 952/2013г., доколкото е установена договорна стойност- реалната стойност, която е договорена, за което са представени всички необходими документи. Жалбоподателят намира, че при определяне на новата митническа стойност на процесния автомобил е нарушена процедурата и реда за остойностяване на същия; необосновано не е бил използван резервния метод по чл.144, пар.1 от Регламент за изпълнение 2015/2447 във вр. с чл.74, пар.3 от М.. Като самостоятелно допуснато нарушение се посочва несъобразяване с искането за прилагане на разпоредбата на чл.124, пар.1,б.А вр. чл.103 от М. вр. чл.56 ЗДДС, съгл. която митническото задължение и задължението за плащане на ДДС се считат погасени поради изтичане на 3 годишен срок от датата на вноса и невъзможност за последващо вземане под отчет и уведомяване на длъжника.В тази връзка се прави възражение за изтекла давност.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Г., който поддържа аргументите в жалбата си. Претендира разноси съгласно представен списък. Ответникът не се явява в съдебно заседание, не изпраща представител. В депозираните писмени бележки оспорва жалбата, като изрично акцентира на писмото на канадските митнически власти, от което се установява, че при износа на процесния автомобил е декларирана значително по-висока стойност, която не съответства на посочената в представената от „Бесте Партнърс“ ЕООД към МД фактура, която е без данни за извършено плащане. Оспорва се и твърдението на жалбоподателя за неправилно приложение на метода за определяне на митническата стойност при условията на чл.74, пар.3 от Регламент № 952/2013г., тъй като в случая е установено, че не могат да се приложат предходните методи за определяне на митн. стойност, което е подробно аргументирано в оспорвания акт. Оспорва се и възражението за изтекла погасителна давност, като се посочва, че на длъжника е издадено съобщение по чл.22 пар.6 от Регламент № 952/2013г., с което е бил уведомен за възникналото митн. задължение и задължение ДДС. В молбата, с която е изпратено писменото становище, се претендира прекомерност на адм. възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не е изпратила представител.

Съдът, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Не са спорни между страните следните факти:

На 14.04.2020г. в МБ Свободна зона Б. е подадена митническа декларация /МД/ с MRN№ 20BG001008019398R9 /л.83/. С нея е декларирано за режим допускане за свободно обръщение на стока - 1 брой употребяван пътнически автомобил-катастрофирал, марка М., модел 6, тип 6, дата на първа регистрация 01.01 2015, цвят сив, работен обем 2500, шаси № JMIGJIV59F1219032. Митническата декларация е подадена съгласно разпоредбите на чл. 170 от Регламент /ЕС/ № 952/2013. Стоката и придружаващите я документи са представени в МБ Свободна зона Б. от „Мирамар” ООД, с ЕИК[ЕИК], в качеството му на пряк представител на получателя „Б. П.“, съгласно разпоредбите на чл. 18 и чл. 19 от Регламент /ЕС/ № 952/2013. При

митническото оформяне са представени придружаващи автомобила документи, съгласно чл. 163 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, в това число фактура № RA-E20010701/07.01.2020, издадена от „9396-9053 QUEBEC I.“, К., опаковъчен лист № RA E20010701, издаден от „9396-9053 QUEBEC I.“, морска товарителница № MEDUMT918965 и оценителен доклад от 16.04.2020г., издаден от независим оценител Н.Н..

По митническата декларация е деклариран метод за определяне на митническата стойност на база договорната стойност по реда на чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. - действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ, с цел местоназначение митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Митническата стойност на стоката, определена съобразно декларираните за нея елементи е 2200 лв.

Получено е писмо, входирано с рег.№ 32-441111/16.12.2022 в Ц. от канадските митнически власти, с което е представена информация за МПС, декларирани за износ в К., сред които е и автомобилът Мазда, предмет на деклариране по МД с MRN№ 20BG001008019398R9, с посочена от канадските митнически власти цена 4790 С. /л.55-56/

Задействана е процедура по преразглеждане на декларираната митническа стойност и с писмо изх. № 32-53050/09.02.2023г. на основание чл. 48 от М. и чл.84, ал.1,т.1 от ЗМ от декларатора е изискано представянето на доказателства в потвърждение на декларираната цена, като на 24.02.2023г. е получено становище от дружеството /л.62/ с приложени Damage report- оценка от лицензиран застраховател с описани всички щети по автомобила, оценени на 14800 С. и снимки на увредения автомобил. В становището било посочено, че автомобилът е тотална щета, закупен от канадска фирма, с големи увреждания в дясната част вследствие ПТП.

Възложена е оценка с рег. № 32-103649/17.03.2023г. на превозното средство и такава е изготвена със заключение на експерта О. Б., съобразно която пазарната стойност на въпросния автомобил е 12111.42 лв. /л.57/

С решение № 32-197212/26.05.2023г. на директор на Териториална Дирекция „Митница Б.“, връчено на жалбоподателя на 23.10.23г., е определена нова митническа стойност за автомобила в размер на 9175.32 лв. и, съответно, спрямо митническата стойност на стоката са определени задължения за мито в размер на 917.53лв. и ДДС в размер на 2018.57лв. /съответно, досъбиране на вносно мито в размер на 697.53 лв. и ДДС в размер на 1534.57лв/

Решението е обжалвано пред настоящата съдебна инстанция, като в хода на съдебното дирене, наред с други писмени доказателства, е представено и платежно нареждане от 09.01.2020г. за заплащане на сумата от 1468 С. от жалбоподателя към „9396-9053 QUEBEC I.. /л.112/

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл.146 от АПК, счита жалбата за основателна.

Обжалваният акт е издаден от директор на ТД Митница Б., който притежава качеството „митнически орган“ по смисъла на чл.5, т.1 от Регламент (ЕС) №952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза. Към датата на издаване на обжалваното решение същият спада към митническата администрация на Република България, има

качеството на длъжностно лице от митническо учреждение, което осъществява митнически надзор и контрол по смисъла на §1, т.9 от ДР на ЗМ, и изрично с приложимите към този момент разпоредби от националното законодателство е оправомощен да прилага определени митнически законодателни разпоредби и издава решения по прилагането на митническото законодателство.

С оспореното решение се извършва промяна на обстоятелства в митническа декларация във връзка с извършена проверка, от което възникват задължения за жалбоподателя и се определя размера на допълнителни задължения за мито и ДДС-. Тъй като съгласно чл.56 от ЗДДС начисляването на данъка при внос по чл.16 се извършва от митническите органи, като размерът на данъка се взема под отчет по реда, определен за митническото задължение, то актът е издаден от материално и териториално компетентен административен орган.

Решението е валидно, издадено по прилагане на митническите разпоредби, поражда правни последици за адресата си и представлява административен акт, който на основание чл.220, ал.1 от ЗМ подлежи на обжалване по реда на АПК.

Актът е обективиран в писмена форма и в него са посочени фактически и правни основания за издаването му.

Административният орган е приел, че декларираната от вносителя митническа стойност за автомобила не може да бъде определена по метода на договорената стойност - чл.70 от Регламент (ЕС) №952/2013, а същата следва да се определи съобразно чл.74, параграф 3 от Регламент (ЕС) №952/2013. В Глава 3 от приложимия Регламент (ЕС) №952/2013, озаглавена „Стойност на стоките за митнически цели“, с член 69 е предвидено, че митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74. В член 70 е регламентиран Метод за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, като в параграф 1 е предвидено, че „базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост“, а в параграф 2, че „действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Изрично в параграф 3, букви „а“ до „г“ са изброени условия, които следва да са изпълнени кумулативно, за да се прилага договорната стойност.

В член 74 са регламентирани вторични методи за определяне на митническата стойност.

Съгласно параграф 1, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, а именно:

а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

б) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или

г) изчислената стойност, която се състои от сбора на:

- разходите или стойността за материалите и за производствените или другите операции, използвани при производството на внасяните стоки;

- сума за печалба и за общи разходи, равна по размер на тази, която обичайно се начислява при продажбите на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойностяване, които са произведени от производители в страната на износа за износ в Съюза;

- разходите или стойността на елементите, посочени в член 71, параграф 1, буква д),

докато се стигне до съответната от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Съгласно параграф 3, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни методи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, член VII от Общото споразумение за митата и търговията, Глава III на Регламент (ЕС) №952/2013.

Правила относно стойността на стоките за митнически цели са уредени и в Глава 3 на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) №952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (по-нататък Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447).

В член 140 „Неприемане на декларираните договорни стойности“ от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 са определени подробни правила за прилагането на член 70, параграф 1 от Кодекса. Съгласно параграф 1 на член 140, „Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация“. Според параграф 2, ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса.

При прилагането на методите за определяне на митническа стойност митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа, за да установят стойността на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава, както и да мотивират решението си. На това принципно положение е основана и процедурата по член 140, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, като се има предвид, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко

свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на член 22, параграф 7 от Регламент (ЕС) №952/2013, изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение. Доколкото производството по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 е специфично и цели преодоляване на съмненията относно стойността на стоката, за да се гарантира в пълен обем правото на изслушване на лицето, то следва да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност. Въз основа на изложеното, в тежест на митническия орган е да обоснове на първо място „основателността“ на своите съмнения, неприемането на декларираните договорни стойности на внасяните стоки и решението си по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 – че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса, поради което я определя по вторичните методи на член 74 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. член 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. Съгласно член 22, параграф 6 и 7 от Регламент (ЕС) №952/2013 митническите органи са длъжни преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, да му съобщят мотивите, на които ще се основа решението, съответно са длъжни да мотивират всяко решение, което е неблагоприятно за него.

Съдът намира, че в издадения акт митническите органи не са обосנוвали надлежно основателни съмнения относно стойността на автомобила, съответно приложението на член 140, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. Те са се позовали на писмото на канадските митнически власти, липсата на доказателства за извършено плащане, както и на възложената и изготвена оценка рег.№ 32-103649/17.03.2023г. от експерта О. Б., но тези доказателства влизат в сериозно противоречие с наличните и представени от жалбоподателя- платежно нареждане от 09.01.2020 /л.112/, представените към МД оценителски доклад от 16.04.2020г. за определяне на справедливата пазарна стойност на въпросния лек автомобил Мазда 6 /л.88/ и доклад на застрахователя за оценка на щетите на автомобила от 07.12.2019г. /надлежен превод- л. 121/.

Изложените от митническите власти доводи не са достатъчни, за да оборят посочената доказателствена съвкупност и да обосноват основателни съмнения, при наличие на представена фактура, доказателства за състоянието на автомобила и стойност на същия и щетите по него, а пред съда и на документ за реално извършено плащане на сумата от 1468 С.. Справката, на която се позовава административният орган /л.56, превод- л.105/, е извадка от писмо на канадските митнически власти, получено с рег. I 32-441111/16.12.2022г. на Ц., препратено до всички териториални дирекции на АМ и постъпило с

писмо с рег. № 32-17346/13.01.2023г. в ТД Митница Б.. В същата са посочени данни и стойност на спорния автомобил Мазда 6, но не е видна точната дата на осъществен износ от К.. Фактът, че към неустановена дата автомобилът е имал по-висока стойност не изключва възможност, първо, тази дата да е отпреди закупуването на автомобила и второ-стойността му да се редуцирането до датата на закупуването му от жалбоподателя. Касае се за употребяван автомобил, претърпял ПТП на дата 09.12.2019г., щетите по който са прогнозно оценени от застрахователя на стойност 14 815.97 канадски долара, пълна щета.

Отделно от това, вещото лице извършило оценка на превозното средство за нуждите на митническите власти, е извършило оглед по снимков материал. Щетите по един автомобил не винаги могат да се установят при сравнение на снимков материал, какъвто метод е използван при определяне на стойността на автомобила, доколкото може да не засягат външни детайли, които са видни на снимката, а двигател, ходова част и др. детайли, които са свързани с възможността му да се движи и се отразяват значително на цената му (заб. експертът е посочил, че тъй като не разполага със снимков материал за лявата страна на автомобила и отпред, приемам че същите са здрави; не е разполагал и с данни за състоянието на двигателя, а в митн. декларация е посочено, че двигател няма)

По изложените съображения, оспореното Решение се явява незаконосъобразно по смисъла на чл.146, т.3 и 4 от АПК и следва да бъде отменено.

Предвид изхода на спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят поисканите и действително извършени разноски за производството, платими от ответника. Направени са разноски от 50 лева – внесена държавна такса, 256 лв. разходи за превод на документи и 780 лева – заплатено възнаграждение за един адвокат, съгласно представения Договор за правна защита и съдействие, което по своевременно направеното възражение на ответника съдът не намира за прекомерно, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, събрания обем доказателствен материал и осъщественото процесуално представителство.

Водим от изложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 32-197212/26.05.2023г. на директор на Териториална дирекция „Митница Б.“.

ОСЪЖДА Териториална дирекция „Митница Б.“, да заплати на „Бесте Партнърс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 1086 /хиляда и осемдесет и шест/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.